

men med den gjentagne Indrykkelse af den samme Beskjendtgjørelse. Det er ikke noget ringe Spørgsmaal i et Blad som den Berlingfke Tidende, om det har den samme Sats af disse mangfoldige Småstykker og kan bruge dem 3 Gange, eller om der skal sættes om et Par Gange, inden Beskjendtgjørelsen løber ud, og det hænger noget sammen med de Tarver, der engang ere satte, at der kan regnes paa, at Sætterarbeidet udføres kun een Gang. Men ved Siden Heraf skal jeg tillade mig en almindelig Hensigtning som det ikke vil være unyttigt at følge, nemlig om det ikke var muligt at reducere Omfanget af de retslige Beskjendtgjørelser, som nu udstedes. Jeg har ofte spekuleret paa — og det vilde for en Statistiker være et høist interessant Regnespøkke — hvor mange Penge der inden Nytte ere heldte Banded, for det efter Boven skal staa i enhver Stævning, at Forelæggelse og Lavdag ere afflaffede ved Forordningen af 3die Juni 1796. Det er nu 76 Aar siden, at Forelæggelse og Lavdag bleve afflaffede, og dog skulle endnu alle offentlige Stævninger indeholde, at der ikke mere eristere Forelæggelse og Lavdag, som ingen Nulevende har kjendt det Mindste til. Det er vel ikke mere end to Vinter, men disse to Vinter ere skrevne saa mange Gange, have optaget saa meget Papir, ere bleve satte og trykte og betalte litteris saa mange Gange, at jeg ikke tvivler paa, at der vil kunne regnes ganske anseelige Summer ud, som saaledes ere udgibne til Unytte for at meddele Folk at Forelæggelse og Lavdag ikke eristere mere. En anden Ting, som der ogsaa er kostet Meget paa, er den aldeles overflødige Bidtøftighed, hvormed en Del offentlige Beskjendtgjørelser indledes. Naar en Herredsfoged har Et eller Andet at udtale — lad det i G. være et Morfikationsproklama — begynder han f. Ex. meget høitidelig saaledes: „Di, Peter Christiaan Emilus Jensen, Hans Kongelige Mafestats virkelige Rancellraad, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Herredsfoged og Herredsskriver i Gjørdum og Huds Herreder, Byfoged og Bykriver i Besterborg Kjøbstad, gjøre pligtigt, og saa kommer der, hvad han g. er bitterligt, medens det dog vilde være fuld-

kommen tilstrækkeligt at sige, at den og den Ret udsteder følgende Stævning, følgende Proklama, følgende Beskjendtgjørelse osv. Nu Altsaa paa dette Punkt er der en praktisk Beparelse at gjøre, men jeg tror ikke, at det er rigtig, naar man først har Beskjendtgjørelsen affattet een Gang, saa at forandre den den følgende Gange; vi kunde derimod spare fra Begyndelsen. Hvad der her er sagt om nogle enkelte Tilfælde, vil enhver af de Herrer, der har nogen Praxis, kunne supplere med mange lignende Bestemmelser. Alt, hvad der kan gøres i den Retning, anser jeg for nyttigt; thi lige saa vist som Død, naar de tales, kunne være overflødige, lige saa vist gjælder det om Død, der skrives og trykkes.

Ordføreren. Det ærede Medlem, der nu satte sig, gjorde opmærksom paa, at Udvalget muligvis var blevet sammensat noget ensidigt, idet det bestod af 6 Redaktører og 3 Retsbetjente. Han mente, at det almindelige store Publikum ikke havde faaet tilstrækkelig Leilighed til at udtale sig deri, og optraadte nu som Talsmand for det almindelige store Publikum, idet han rimeligvis gik ud fra, at da han, om end for ganske nylig, var udtraadt af Forbindelse med Pressen, var han ikke saa usat for at være ensidigt i sin Opfattelse. Jeg tvivler nu imidlertid paa, at det almindelige store Publikum vil vedkjende sig Rigstigheden af de Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte om, at den nuværende Tilstand paa alle Henseender er saa fyldestgjørende. Naar der her i Thinget der fremkommet saa stærke Afkeer over den nu bestaaende Tilstand, og det navnlig gjentagne Gange er paapeget, hvilke Urimeligheder den nuværende Ordning medfører flere af de jydskes Stifters, tror jeg ikke, man kan afvise som ganske uberettiget, at der gjøres Forsøg paa ved denne Leilighed ikke alene at skaffe Indtægt for Statskassen, men tillige paa en mere heldig Maade at faae Beskjendtgjørelserne bragte ud til det Publikum, der skal læse dem. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der er to Hensyn, der i denne Sag bestandig krydse hinanden, men han syntes at mene, at det ikke var tilstrækkelig fremtraadt, hvilket af dem det var, Ud-